

POHLED KAZATELE NA SBOR ZA ROK 2010

Od kazatele se zřejmě čeká, že výroční zpráva, kterou napíše, bude pokud možno pravdivá, čtivá, postihne duchovní, akční, budoucí rozměr sborového života. Pak se čeká, že bude přiměřeně dlouhá a nechá prostor pro vyjádření dalším služebníků. Mám naději, že očekávání se může letos částečně naplnit. Požádali jsme vedoucí všech odborů, skupin i buněk, aby napsali kratičké vlastní pohledy na svůj díl služby. Takže celková výroční zpráva bude letos rozličná a pestrá. Zda moje osobní bude čtivá a čtená až do konce poznáte Vy sami, pokud ji do konce dočtete a nebude Vás moc nudit. Není krátká, snad je aktuální a vystihující podstatné věci ze života poměrně rozsáhlé služby sboru. Má tu výhodu, že ji můžete kdykoli zavřít a mít klid. Bude – li dočtena, budu rád. Přinese – li nový podnět, změnu, nebo i negativní reakci, znamená to, že moje práce nebyla jen formálním množením duchovních frází, nebo není zcela zbytečná.

Jako podklad si volím koncepci naší sborové vize, tak jak jsme ji prezentovali na výročním členském před rokem z modlitby Pána Ježíše (Jan 17)

1 Sborová rodina

1.1 Statistika

ROK 2010
ČLENOVÉ
❖ Dosavadní (210)
❖ Přijati (8)
Mucha Emil, Muchová Jana, Supiková Kateřina, Tomečková Irena, Trettera Tomáš, Tretterová Věra, Koval Josef, Kovalová Alena (Karviná)
❖ Zemřelí (-2)
Kokotek Karol, Stonawská Marie
❖ Celkem plnoprávných členů: 216

❖ Čekatelé (21)
❖ Zadržené členství (2)

DĚTI

❖ Dosavadní (97)

❖ Narozené (12)

Heczková Eva, Tomoszek Joel, Bednarzová Miriam, Rakovská Abigail, Šebešová Viktorie, Hlawiczka Michal, Boszczyk Denis, Rajca Benjamin, Czudek Erik, Mandryszová Justyna, Vrtaňa Samuel, Oszeldová Elen

❖ Celkem 109

❖ CELKEM DUŠÍ 348

SVATBY (6)

Rajcová Daniela + Dickson Kevin

Hurta Eunika + Zmuda Marek

Fiedorová Libuše + Hlawiczka Samuel (v SCEAV – Návsí)

Rusnoková Barbara + Mílek Václav (v SCEAV – Nivy)

Rafaelová Marie + Bocek Samuel

Juhaščíková Darja + Krupa David

KŘTY (20)

❖ 2. 5. (11)

Mateusz Czudek, Szymon Czudek, Halley Ellenwood, Noah Ellenwood, Szymon Filipek, Lukáš Makula, Emil Mucha, Jana Muchová, Marek Oszelda, Tomáš Trettera, Věra Tretterová

❖ 14. 11. (9)

Teresa Heczko, Judith Hurta, Lukáš Juhaščík, Veronika Kotasová, Vojtěch Křížánek, Marian Ručka, Kateřina Ručková, Tomeczková Irena, Berglowiecová Halina (ČCE – Rozvoj)

1.2 V kontextu celé Církve bratrské

Jsme velmi plodní (máme největší počet dětí do 18 let). Milujeme se a míváme téměř každý rok nejvíce svateb v církvi (bývala i hojnější léta). Tím, že jsme druhým největším sborem, co se týká počtu všech duší (348), máme i větší finanční zodpovědnost a podíl na podpoře menších sborů. Mezi duše počítáme plnoprávné členy + děti do 18 let + čekatelé a přátelé sboru. Mezi nimi je několik vzdálených, nebo vzdalujících se duší.

Naše obětavost překročila 10 000 Kč na člena a jsme přibližně v průměru celé církve (zatím nejsou známy všechny podklady).

Pro zajímavost uvádím sbory podle počtu plnoprávných členů (více než 200 členů):

- ❖ Praha – Soukenická 293
- ❖ Brno – Kounicova 261
- ❖ Český Těšín 216
- ❖ Liberec 202

- ❖ Těšínské sbory spolu 661 členů, (1058 duší)

Tyto stručné informace nás mohou potěšit. To, že můžeme růst a rodí se nám mnohé děti fyzicky i některé duchovně, nás může naplňovat radostí ve chvílích malomyslností a nezdaru. *Naše láska a práce nejsou marné.* To vidíme jen viditelné a měřitelné.

Tato analýza nás však musí vést k pokoře a chvále před Bohem. Ve skutečnosti *veškerá naše láska a práce je marná*, pokud by se Pán neslitoval a nedal život a růst. Slitovává se, žehná nám, dává život, sláva patří jemu. Díky, že i celá církev může pozvolna růst a zakládá nové sbory, povolává další pracovníky.

1.3 Celkové ovzduší sborové rodiny

„Tak jako ty ve mně, aby i oni byli v nás. Aby byli jedno“

1.3.1 Samota v hlubokých vztazích

Zdá se, že termín „sborová rodina“ stále, již po několik let vyjadřuje naše společenství. Je to rodina, ale velmi rozvětvená. To má samozřejmě za následek, že nejsme schopni mít se všemi stejně hluboký vztah. Proto je dobré a jsem rád, že to mnozí i v tomto roce chápali, že efektivní budování vtaů je možné ve skupinkách, buňkách, návštěvách a jiných stmelujících aktivitách. Je zřejmé, že mnozí z nás jsou velmi vděční za tuto rodinu, vyjadřují to, modlí se za ní a dle svých možností a darů kultivují toto prostředí.

Stalo se to i nám, že jsme nepostřehli, nevycítili, že se dějí věci, které ohrožují duchovní život jednotlivců, rodin i sboru. Lze to nazvat „syndromem samoty v davu“. Člověk je mezi milujícími sestrami a bratry a přesto se cítí osamocen, má pocit, že jiní nedokážou pochopit jeho problémy, zápasy. Nemá sílu, nebo se mu zdá, že nemá člověka, který by měl zájem, jenž by vyslechl, pochopil, vcítil se. Škoda, že to nezkouší, nenachází odvahu sdílet svůj život. Žel, že ti, kteří by dokázali vyslechnout a vcítil se, přeslechl tichý hlas v srdci, nevšimli si signálu zraněné duše a nebyli v pravý čas na správném místě. Je dobré v této souvislosti si připomenout, že podle Písma každý křesťan je součástí Kristova těla, a tedy má zodpovědnost za jiné dle toho, který úd těla tvoří. Jistě toužíme po tom, aby následující období našeho života i služby bylo zaměřeno na efektivní odstraňování „syndromu samoty ve velkém společenství“, kterým naše sborová rodina již nyní díky Boží milosti je. Možná, že i lidé, kteří zatím nejsou součástí našeho sboru, trpěli občas malinko pocitem nezájmu, když jsme mezi sebou intenzívně rozvíjeli své blízké kontakty a nevšimli si samotně stojících opodál.

1.3.2 Budování a boření

Bohoslužby jsou skvělou příležitostí být spolu, bojovat a bránit se spolu, budovat se spolu. Velmi si vážíme pokračující svobody sdílet svůj život formou svědectví ve chválách i při jiných příležitostech. Využívejme, prosím i nadále tuto jedinečnou výsadu. Taktéž společenství je budováno prosbami o přímluvy za osobní problémy, uzdravení, různorodé služby.

„*Bohoslužbičky*“ (odbory, generační skupiny, buňky, týmy) kromě nedělních bohoslužeb jsou taktéž skvělou příležitostí být spolu, bojovat a bránit se spolu, budovat se spolu. Je to „*koinonia*“ ještě více osobní, přátelské, hlubší společenství a zároveň služba našemu Pánu. I v tomto minulém roce jsme jako starší žasli nad věrností vedoucích, účastníků dlouhodobých služeb, ale i nad citlivostí těch, kteří naslouchali Pánu Bohu, potřebám jiných a nechali se povolát do nových služeb. Často jsme na setkáních staršovstev o Vás vděčně hovořili, radovali se a prosili o požehnání pro Vaši službu i osobní život.

Je taky možné bořit, mírněji řekněme, narušit - budované spolu. Několikrát jsem vnímal od členů sboru, že jedním z těch bořících postojů některých, jsou stále časté pozdní příchody na nedělní bohoslužby. Zdánlivě drobná věc narušuje pokoj a působí nepochopení a rozmrzelost u těch, jimž se daří dochvilnost v docházce. Dalo by se říci, že raději pozdě, než vůbec. Totéž by se dalo vyjádřit o šumícím sále při zahájení shromáždění. Lépe hučící plný sál, než tichý a při tom prázdný. Kde je život, je veselo a živo. Tam ani zvony, ani varhany nepomohou. Ani hlasité „pst“ pro utišení. Spíš je to úsměvné, navozující pocit jemného chaosu, nebo neřádu. Přestává to být maličností a legrací, když zasahuje do práva, nebo svobody těch vedle nás, pro které ztišení a koncentrace není maličností, ale potřebou duchovního prožívání. Co bychom s těmi „drobnostmi,“ řekněme „nešvárky“ mohli udělat? Všechny konstruktivní návrhy budou zváženy.

2 Vedení sboru

„Tak jako Otec poslal mně i já posílám vás“.

2.1 Kazatelé

V roce 2010 ukončil úspěšně ordinační přípravu bratr Josef Sliž a na celocírkevní konferenci byl potvrzen a ordinován za kazatele naší církve. Ve sboru byl zvolen a v říjnu instalován do pozice 2. kazatele našeho sboru. Jsem přesvědčen, že celý proces byl inspirován Pánem Ježíšem a náš sbor získal v bratrovi velký dar. Jeho obdarování dotváří mozaiku darů dalších vedoucích pracovníků. Zároveň svým postojem a citlivostí umožňuje správci sboru působit nyní ve službě, která přesahuje vlastní sbor (Rada CB a další úkoly s ní spojené, administrace sboru v Horní Suché, seniorát, ETS...) Jsem velmi vděčný, že se takto můžeme společně podílet na naplnění přechodných současných potřeb jiných sborů nám blízkých i celé naší církve. Máme již dobrou zkušenost, že pomoc, kterou jsme mohli nabídnout těm kolem nás, Pán Bůh velmi požehnal a skrze ně zpětně i naše společenství.

Právě v tomto kontextu si dovoluji načrtnout i něco osobního, co považuji pro mne i moji rodinu za velmi důležité. Již dříve jsem se po přemýšlení a věřím i Boží inspirací rozhodl *ukončit kazatelskou službu v našem sboru v létě roku 2012, což by byl již třináctý rok našeho působení v Českém Těšíně.* Tento svůj záměr jsem konzultoval se staršovstvem, aniž bych měl jistotu, jakým způsobem se bude dál vyvíjet moje služba. To nevím přesně ještě ani dnes. Zdá se mi, že můj čas mezi Vámi se pomalu

naplňuje, ale velmi rychle krátí. Což mne zároveň plní zármutkem, že končí jedno z nejvíce pestrých a pěkných období mého života i služby. Cítíme se mezi Vámi stále velmi dobře.

Jsem přesvědčen, že náš sbor potřebuje v budoucnu nový vítr, hlubší duchovní důrazy a dimenzí, kterou Pán Bůh může dát skrze osoby, které jsou obdarovány jinak, více, hlouběji, než by mohl dát ještě skrze můj život a službu. Z druhé strany se raduji, že náš sbor zůstane i nadále ve dlaních Pána Ježíše a těch, kteří jsou věrni a milují toto společenství. Jsem rád, že nezůstane bez pastýře, a sbor nebude nucen nouzově hledat nového kazatele. Budu moci postupně předat vedení těm, které znám a kteří jsou blízcí mému srdci.

Bratr kazatel Josef Sliž bude v příštích létech stálým pilířem sboru v jeho proměnách, formování a prohlubování duchovního života.

2.2 Staršovstvo

V kolektivu starších došlo v minulém a částečně v předminulém roce k záchvěvu, který jsme doposud neprožívali. Na vlastní žádost z osobních a profesních důvodů odešli ze služby starších 2 naši spolupracovníci (br. David Rajca, pak v polovině roku René Cenciala). Bratr Bohuslav Czudek, ač pro vážnou nemoc fyzicky oslaben, byl pro nás duchovním povzbuzením a svou trpělivostí v utrpení velkým příkladem. Při tom se věrně věnoval službě a byl navíc plně zapojen do rekonstrukce našich sociálních prostor modlitebny.

Je zřejmé, že volba bratra Jarka Pokorného za člena staršovstva byla jednoznačným potvrzením vůle většiny členů sboru a akceptací bratrova obdarování. Zdá se, že jeho současná služba je určitým „přemostěním“ k něčemu, co bylo jen dočasně uchováno v nitru, ale stále více „překypuje“ a směřuje tam, kam skutečně dle Boží vůle a tušení církve patří.

2.3 Směřování starších

Naším záměrem v uplynulém roce bylo několik oblastí, které považujeme za dosti důležité a nezbytné:

Pokračovali jsme přemýšlením o poslání sboru na období 2 – 5 let. Základem zůstává Kristova modlitba z Janova evangelia, 17. kapitoly. Zdá se nám, že náš sbor víceméně je definován Kristovým záměrem ve své identitě (vedení, jednota církve, svět, svatost, výlučnost, poznání, láska).

Potřebujeme růst v moci Kristově, a proto jsme se cíleně zabývali autoritou církve. Rádi bychom v budoucnu v Boží moci jí také lépe poznávali a používali ve sborovém i osobním životě.

Položili jsme důraz na rovnováhu všech oblastí, zbožnosti a pestrosti služby. Jsme v procesu hledání, zda tento rok je třeba více zdůrazňovat posvěcení celého života v kontextu práce, vztahů, sexu, odpočinku...?

Každý člen staršovstva předložil svoji osobní, profesní a služební vizi na několik příštích let. Rádi bychom se vraceli k nim a před Pánem zkušovali, zda jsme poslušní a zda konáme Boží záměr, který nám byl naplánován a zjeven našim Pánem.

Dost času jsme věnovali principům vůdcovství a společně s bratry staršími našeho seniorátu jsme se zaměřovali na původ našich sborů a na aplikaci duchovních a misijních principů našich předků do současnosti.

Tento právě uplynulý rok byl více, než jiná léta, typický řešením některých složitějších pastoračních a kázeňských situací. Velmi potřebujeme Vaše modlitby, abychom dokázali moudře, ale i milostivě rozvazovat, léčit i napravovat zkoušené, někdy klesající lidské duše.

3 Vztah ke světu

„Tak jako Otec poslal mně i já posílám vás“

Díky Pánu Bohu, že posílá do světa a působí, že ti, kteří zůstávají, podporují poslané. Je to společné dílo, které přináší jisté ovoce časem svým. Duch svatý způsobil i v minulém roce mnoho radosti v nebi. Povolal si za Kristem některé z našich sborových dětí i přátel. Měli jsme tu výsadu dvakrát v roce pokřtít spasené a připojit se k nebeské radosti. Věříme, že každý křest je oslavou Boží milosti a lásky mezi námi. V tomto smyslu i rok 2010 byl slavný a požehnaný. Těšíme se na další zprávy z misijního odboru.

4 Svatost života

„Já posvěcuji sebe za ně, aby i oni byli posvěceni pravdou. Slovo Tvé je pravda..“

Tuto oblast nelze vymezit časovým obdobím. Svatost je dokonána v našem životě. Jsme svatí, jsme – li v Kristu. Svatost je zároveň následováním Krista, poslušností a poddáním se. V tomto významu je nekončícím procesem. Myslím, že i minulé období, které hodnotíme, bylo ve znamení hledání prostoru mezi dvěma krajnostmi – zákonitvím a hříchem. Není snadné žít svatě a zároveň si užívat svobody, kterou dává Duch. I mezi námi jsou bratři a sestry, kteří se nespokojí s životem na jedné, nebo druhé „hraně“. Upřímně vyhlížejí a touží po plném a uspokojujícím vztahu se svým Pánem. Modlí se za sebe i jiné. Oni vědí, že Pán přišel, aby měli hojný život. Ti, kteří hledají, jistě naleznou. A pak budou zapalovat další, povzbuzovat citlivě, milovat a přijímat navzdory všemu. Podobně, jak to činí jejich Pán.

Náš sbor je svatý a bude následovat i nadále, ale hlouběji, věrněji svého Pána, který nás posvětil, zachová a dovede do slavného konce. Žijme v jistotě svatosti a dovolme Duchu svatému, aby nás posvěcoval nejen ve společenství sboru, ale právě mimo společenství, v běžném pracovním, studentském, osobním životě.

5 Výlučnost života

„Nejsem ze světa, jako ani vy nejste ze světa“

Proto někteří z nás v tomto roce prožívali odmítnutí, nepochopení, posměch, problémy, slabosti, pokušení, nemoci. Žili jsme a budeme žít v nepřátelském táboře, než přijde Pán. Je dobré to mít na mysli. Pokud nejdeme na kompromis se světským způsobem myšlení, nebudeme neseni na ruku světa. Budeme pošlapáni světem. Nemělo by nás to překvapit, znepokojoval. Ale tím více povzbudit, posílit a upevnit v jistotě, že jdeme za Kristem a tedy neseme jeho příkoří, ponížení, nepřijetí. Mohlo by nás to taky ještě více spojit v soucitu mezi sebou, zájmu o sebe, v modlitbách za sebe navzájem.

6 Rovnováha života

Existuje několik oblastí, ve kterých jsme se učili udržovat rovnováhu. Zvažte, zda stojí zato i nadále pokračovat ve „vyvažování“? Pokusil jsem se to vyjádřit následujícími větami:

Postoje

- ❖ Vést i dát se vést
- ❖ Vést, ale nevézt
- ❖ Dát se vést, ale nedat se vézt
- ❖ Sloužit, dovolit sloužit, dovolit si posloužit
- ❖ Být svatý a světský zároveň
- ❖ Oslavovat Boha a oslovovat děti Boha
- ❖ Znat, dělat, být
- ❖ Učit, udělat, ukázat, uschopnit
- ❖ Jednota v různosti
- ❖ Dynamika a statika
- ❖ Beránek a lev

Model sboru (Rick Warren)

Zakoušející Boha, získávající duše, rodina, škola, sociální společenství

7 Láska

„Aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich.“

Minulý rok vnesl do našeho života mnoho lásky. Osobně jsem byl několikrát povzbuzen, bylo mi odpuštěno, jiní doplnili mé nedostatky, vyjádřili vděčnost, projevili milost, napomínali s láskou, modlili se. Rád bych Vám všem poděkoval, že děláte dobrou práci, stojíte ve víře, nasloucháte Božímu Slovu. Jste velmi obětaví a laskaví. Jste ochotni měnit své postoje a pohledy v zájmu jednoty Božích dětí ve vlastním sboru i mezi jinými církvemi. Jste mými bratry a sestrami a žijete, to je důležité.

Vnímal jsem i od mnohých Vás vděčnost za sbor, který je pro Vás stále prostředím lásky a přijetí. Místem, kde můžete růst a v pokoji rozvíjet a aplikovat dary Vám svěřené.

Možná, že pro některé z Vás již sbor není oázou lásky a pokoje. Něco se pokazilo ve Vašem nitru, nebo ve vztazích. Prožíváte negativní pocity, bolest, nezájem. Pokuste se s tím něco udělat, prosím Vás o to. Netrapte se sami s tímto problémem. Řekněte to Pánu Bohu, pak někomu, kdo má vaši důvěru, je člověkem milosti a snad má i kompetence se na to podívat jiným zrakem. Začněte s Boží pomocí sami rozdávat lásku. Podobně, jak to dělá Pán vůči Vám. Láska Boží je rozlita v nás skrze Ducha svatého. On má dostatek pro všechny. Proč bychom měli strádat?

8 Co dál, dá – li Pán

Kultivace Boží role

- ❖ Podpora a prohloubení dosavadních služeb ve všech oblastech
- ❖ Převažující vyučování na téma autority církve a životního stylu křesťana

Štěpení a roubování

- ❖ Další rozvoj a množení skupinek a buněk
- ❖ Efektivnější péče o Karvinou

Sázení nových rostlinek (nové služby)

- ❖ 2. běh manželských večerů
- ❖ Hudební skupinka dorostenců
- ❖ „Alfa sociální“
- ❖ „Alfa mládežnická po - campová“ (?)

Sběr plodů

- ❖ Misijní aktivity
- ❖ Zapojení sboru do projektu „Pozvání na Alfou Českého Těšína v 2011“

Oprava zničeného ohrazení

- ❖ Rozvíjet duchovní boj za jednotlivce
- ❖ Rozvíjet duchovní poradenství
- ❖ Posílit modlitební zápas za konkrétní potřeby sboru

Zhodnocení růstu a kvality

- ❖ Výroční členské shromáždění (zprávy, diskuse, návrhy...)
- ❖ Kontrola osobních vizí starších a poslání sboru
- ❖ Projekt „Přirozený růst církve“ (I. pol. roku)
- ❖ Vizitace sboru (II. pol. roku)

Ořezání výhonků a úklid

- ❖ „Revize“ členské základny
- ❖ Milostivá a biblická kázeň
- ❖ Hledání vzdálených
- ❖ Odstranění „restů a přešlapů“

Personální řízení v oblasti „správců, zahradníků a rolníků“

- ❖ Příprava voleb starších (2011/ 12)
- ❖ Postupné předávání pole mezi správci (2011/ 12)
- ❖ Příprava potenciálních nových služebníků

Rozšíření sběrných prostor

- ❖ Přístavba ke sborovému domu (příprava, finance...)

Očekávání na déšť, slunce a růst

- ❖ Důvěřovat Pánu
- ❖ Oslavovat Pána celým životem
- ❖ Slyšet a poslouchat Pána
- ❖ Mluvit s Pánem
- ❖ Žít s Pánem

„Otče, oslav své jméno, aby i Syn oslavil Tebe a oni, aby viděli moji slávu“.

S úctou a láskou

Tadeáš Firla